

מילות השתיקה/ לזכרה של קרן טנדלר ז"ל:

את זהוב שיערך, את תכול עינייך,
את טוב ליבך ושחוק פיד,
את האור הניבט ממך אל הסובבים אותך,
כאור החמה הנפוץ כדי עולמה וחלדה,
כניחוח הפרח סביבות שדהו,
וכאהבת האם את ילדה?
עיננו את יופייך לא תיראנה,
וצליל קולך לא יישמע,
אולם במקום הטוב, בנווה המדבר,
מקום אשר בו משכנו של האל,
בו המנוחה, בו השלווה השלמה,
במקום זה תזרח קרנך- קרן האור החמה.
לאותן המילים, אשר תבקשנה לתארך,
לאלו מספר לא ייערך,
ומשקל במידה לא יוכל להיאמד,
לאשר תבקשנה להפיץ את אורך.
את שלל אלו התשבחות,
יפארו כעת רבבות רבבות,
מלאכים לבנים, שרפים וחיות,
אשר אל קרבם זכו לאמץ,
אותך קרן האור, הזוהר, החכמה,
הטוב, הענווה, קרן השדה, הפרי והעץ.
תיתמנה מילותיי אשר ייכתבו בשקיקה,
ואשר אין בהן כדי חידוש והארה,

ועל אלו הדורשים זאת אבקש המחילה,

על כן בשוך מילותיי המבקשות אותך,

תישאל השאלה:

מהן מילותינו, קרן אורנו, אם לא השתיקה?

אייל שמריהו.